

عوامل خطر بروز رتینوپاتی دیابتی در مراجعین به مرکز چشم بوعلی سینای قزوین

دکتر محمد مزارعی*

Risk factors of diabetic retinopathy in patients referred to Bouali eye center

M.Mazarei☆

*Abstract

Background: Diabetes mellitus has several ophthalmic complications among those the retinal complication is considered to be the main cause of poor sight or loss of vision.

Objective: To evaluate and determine the prevalence of diabetic retinopathy and also the factors influencing the progression of disease.

Methods: This cross sectional study was conducted at Bouali medical center (Qazvin) in a period between the years 2000-2001 in which 188 eyes from 94 patients with type one and type two diabetes were selected for the study. The patients underwent complete eye examination including indirect, three mirrors contact lens and +90 funduscopy lens. The results of examinations and the risk factors were recorded in an information form. The data were analyzed using t-test, X^2 and odd's ratio.

Findings: Among the patients (57 females and 37 males) 24 had type 1 (juvenile type) and 70 had type 2 diabetes (adult type). Nineteen male patients (51.4%) and 30 female patients (52.6%) had diabetic retinopathy (OR= 0.95). The mean age of the cases with retinopathy was 62.08 ± 14.17 years and for those without retinopathy 47.31 ± 12.9 years. The mean duration of diabetes with retinopathy was 109.27 months whereas in those without retinopathy it was 53.96 months ($P=0.0001$). The mean preprandial blood glucose concentrations in the first and second groups were 280.43 and 156.84 mg/dl, respectively. Retinopathy change was found in 49 patients (51.1%) in whom 65.3% showed non proliferative diabetic retinopathy (NPDR) and 34.7% with a proliferative diabetic retinopathy (PDR).

Conclusion: Prolong Diabetes, age and hyperglycemia are the main causes of retinopathy. So the cooperation of internist in referring diabetic patients to ophthalmologists is recommended.

Keywords: Diabetic Retinopathy, Eye, Vision, Diabetes Mellitus

*چکیده

زمینه: یکی از عوارض شبکه‌ای دیابت کاهش و از بین رفتن بینایی است.

هدف: مطالعه به منظور تعیین عوامل خطر بروز رتینوپاتی دیابتی در مراجعین به مرکز چشم بوعلی سینای قزوین انجام شد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه تحلیلی بر روی ۱۸۸ چشم بیماران دیابتی نوع اول و دوم (۹۴ نفر) که در سال ۱۳۷۹ و بهار ۱۳۸۰ بدون سابقه قبلی به مرکز بوعلی سینای قزوین مراجعه کرده بودند، انجام شد. معاینه کامل چشم و فوندوسکوپی به روش مستقیم- غیرمستقیم عدسی ۹۰ انجام و خصوصیات بیماران از لحاظ عوامل خطر در برگه اطلاعاتی ثبت شد. داده‌ها با آزمون‌های آماری مجذور کای، فیشر و نسبت odd's تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: از ۹۴ بیمار، ۲۴ نفر دیابت نوع اول (نوع جوانان) و ۷۰ نفر دیابت نوع دوم (بالغین) داشتند. ۵۷ نفر زن و ۳۷ نفر مرد بودند. ۱۹ بیمار مرد (۵۱/۴٪) و ۳۰ بیمار زن (۵۲/۶٪) تغییرات رتینوپاتی داشتند ($OR=0.95$). مدت ابتلا در افراد دارای رتینوپاتی ۱۰۹/۲۷ ماه و در افراد غیر مبتلا ۵۳/۹۶ ماه بود ($P=0.0001$). میانگین سن بیماران مبتلا به رتینوپاتی 62.08 ± 14.17 سال و بیماران غیرمبتلا 47.31 ± 12.9 سال بود. میانگین قند ناشتا در بیماران مبتلا به رتینوپاتی 280.43 میلی گرم و در بیماران غیرمبتلا 156.84 میلی گرم بود. شیوع رتینوپاتی در بیماران ۵۱/۱٪ (۴۹ بیمار) بود که از این تعداد ۶۵/۳٪ تغییرات غیرپرولیفراتیو و ۳۴/۷٪ تغییرات پرولیفراتیو داشتند.

نتیجه‌گیری: مهم‌ترین عامل ایجاد رتینوپاتی افزایش مدت ابتلا به دیابت، سن بیمار و قند خون بالاست. لذا همکاری متخصصین داخلی جهت معرفی بیماران دیابتی بیش‌تر احساس می‌شود.

کلیدواژه‌ها: رتینوپاتی دیابتیک، چشم، بینایی، دیابت شیرین

* استادیار چشم‌پزشکی دانشگاه علوم پزشکی قزوین

آدرس مکاتبه: قزوین، بیمارستان بوعلی سینا، بخش چشم، تلفن ۲۲۲۵۲۰۳ - ۰۲۸۱

☆Email: mazarei285@yahoo.com